

Järnspöken

Kent

dom brnde ner grnan
och skolan str dr
ensam nu
cykelstllen str tomma n
trots att loven r slut
dom fller kastanjetrn i allen
framfr skolgrden
jag rr mig tyst
hr inte hemma hr
jag r vlnaden
jag vet inte varfr
men kanske r det drfr
jag minns det s vl
dina stora gon
dina bruna hnder
dina vassa knn
var det dig jag sg
som en skugga ur mina drmmar
var det dig jag sg
dig jag svor att aldrig glmma
dom grver i parken
och frosten i marken
blir ett frsvar
vid hrnet av kyrkan
dr jrnvgen gr
har dom sprrat av
ngon ligger i grset
med frostiga klder
s stilla och vit
blljusen blinkar
tnk vad man kan gra
med en liten kniv
jag vet inte varfr
men jag tervnder alltid hit
det var vl
ngot vi gjorde
ngot vi sa hr
som frndrade mitt liv
var det dig jag sg
som en skugga ur mina drmmar
var det dig jag sg
dig jag svor att aldrig glmma
var det dig jag sg
som ett spke frn dda drmmar
var det dig jag sg
har jag ntligen lyckats glmma?